

[Palle Simonsen]

spares disse 1,2 mia kr., må vi have nærmere redegjort for, men vi er i hvert fald meget parat til at støtte disse bestræbelser.

Der er nogle enkelte klumper, som vi ikke kan støtte, og jeg skal kort motivere hvorfor. Vi kan ikke støtte nedskæringen på plejehjemsområdet på de 250 mill. kr., og det kan måske lyde lidt mærkeligt, al den stund vi selv har haft forslag på dette område igennem flere år. Vi er som venstre tilhængere af, at de familier, der ønsker at passe deres ældre selv, skal have et tilskud dertil, og det har ligget i vores tidligere ændringsforslag. Men vi har ladet os overbevise om, at det på grund af en efterhånden meget stram visitation til plejehjem ikke er muligt selv gennem disse foranstaltninger at nå frem til en besparelse på de 250 mill. kr. Det er baggrunden for, at vi ikke kan støtte venstres ændringsforslag. Men vi er enige i filosofien og den målsætning, der ligger i bemærkningerne dertil.

Vi kan heller ikke støtte venstres forslag angående daginstitutionerne. Der har vi vores eget, hvor vi ikke ønsker en forøgelse af forældrebetalingen, men at man skal fjerne kommunernes mulighed for at give støtte til nedsættelse af forældrebetalingen.

Vi kan heller ikke støtte forslaget om at gennemføre én karensdag for alle lønmodtagere. Der er meget fristende i dette ændringsforslag, men her kommer vi til at bryde ind i aftaler og overenskomster på arbejdsmarkedet for tjenestemænd og funktionærer, som har været gældende faktisk al den tid, vi har haft tjenestemænd og funktionærer, og efter vor opfattelse kan vi ikke bryde ind i dette system på et sådant område. Det er ting, man måske kan forhandle om på et tidspunkt, men uden videre i forbindelse med finanslovsforslaget at foretage en sådan ændring vil vi være modstandere af.

Hvad angår CDs forslag, kan vi støtte forslaget om fortsat arealkøb til Storebæltsbroen: det er først og fremmest for at fastslå vores principielle holdning til, at Storebæltsbroen skal bygges.

Vi kan ikke støtte forslag fra det radikale venstre, som jo alle indeholder stigninger.

Hvad retsforbundet angår, er der enkelte forslag, hvor vi stiller ændringsforslag sammen, men hvad angår de store klumper såsom udmeldelse af EF og andre spændende ting, er vi naturligvis klare modstandere.

SFs og VS' forslag skal jeg ikke omtale nærmere; vi stemmer naturligvis klart imod alle ændringsforslagene. Man kan undertiden kritisere oppositionspartier for deres ændringsforslag og spørge, om de nu alle kan gennemføres med fuld virkning. Vi har i år fået konstateret, at regeringen også opererer med udtrykket årsbasis, så det kan vi andre også tillade os. Men at gå så langt, som f. eks. SF gør det, som at nedlægge forsvaret fra den 1. januar 1980, turde nok være urealistisk. At gå så langt som at melde os ud af EF fra den 1. januar 1980, turde nok siges at være ret så urealistisk.

Hvad angår fremskridtspartiets forslag, må jeg sige det samme som hr. Bertel Haarder, nemlig at de er lidt vanskelige at overse. Man kan i hvert fald sige, at der er kommet et smukt hæfte ud af det, og det kan vi alle glæde os over, for det har siden i aftes ligget i vore bokse, men ingen har haft en jordisk chance for at sætte sig ind i, hvad disse ændringsforslag indeholder. Man spørger sig i højere og højere grad, om det egentlig ikke også er det, fremskridtspartiet ønsker. Fremskridtspartiet har nu i årevis talt om besparelser af et sådant omfang, at vi alle har betragtet det som urealistisk. Fremskridtspartiet har ikke længere mulighed for at få disse besparelsesforslag behandlet. Vi kan end ikke tage stilling til dem, for vi har ikke haft tid til at læse dem og ikke haft mulighed for at sætte os ind i dem. Er det i virkeligheden alene en demonstrationspolitik?

Jeg vil slet ikke gå ind på at diskutere frister for indlevering af ændringsforslag, for ingen kan tvinge fremskridtspartiet til at indlevere ændringsforslagene, før det passer dem, men det, som fremskridtspartiet bringer sig i, er en situation, hvor folketinget ikke kan tage det alvorligt, fordi der ikke er tid til at behandle ændringsforslagene, og hvor vi overhovedet ikke har mulighed for at gå ind i en diskussion om dem. Derfor er den sparevilje, som fremskridtspartiet her manifesterer, en meget tom form for sparevilje.

Jeg skal slutte med på vanlig vis at takke formanden for finansudvalget og medarbejderne i finansudvalgets sekretariat for bstanden i forbindelse med behandling af finanslovsforslaget, og jeg vil gerne sige til formanden for finansudvalget, at jeg tror egentlig, han har god vilje til at finde flere besparelser, men endnu har regeringen ikke haft no-